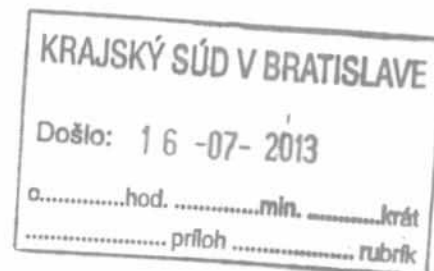

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 23.07.2013
vykonateľnosť dňa 23.08.2013
Krajský súd v Bratislave
dňa 29.07.2013 R

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **Mesto Rožňava**, Šafárikova 29, 048 12 Rožňava, zast. JUDr. Jánom Čarnogurským, advokátom, Dostojevského rad 1, Bratislava, proti žalovanému: **Úrad pre verejné obstarávanie**, Dunajská ul. č. 68, 820 04 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 112-P/04 – 2011 zo dňa 19.4.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/115/2011 – 77 zo dňa 19.10.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S/115/2011 – 77 zo dňa 19. októbra 2012 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 112-P/04 – 2011 zo dňa 19. apríla 2011 podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne sa zrušuje aj prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 4 – 3000/SK/4/2011 zo dňa 18. februára 2011.

169 / DOŠLO 32 07. 2013
23

UU096450556SK

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 132 Eur (súdny poplatok) a trovy právneho zastúpenia v sume 799,43 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jána Čarnogurského do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného (ako celku pozostávajúceho z prvostupňového rozhodnutia a z rozhodnutia o rozklade), ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 266 829, 73 EUR podľa § 149 ods. 1 písm. g) zák. č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2009 za to (ďalej len „zákona“), že pri uzavretí zmluvy na predmet zákazky „Nájomné byty 3 x 30 b. j. Rožňava, Družba V-VII vrátane technickej vybavenosti“ nedodrжал podmienku ustanovenú v § 45 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní. Žalobcovi bola uložená povinnosť pokutu zaplatiť do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd dôvodil tým, že v zmysle ustálenej súdnej praxe môže preskúmať napadnuté rozhodnutie len v rozsahu námietok uvedených v žalobe a súčasne aj v opravnom prostriedku v rámci správneho konania, s ktorým sa mal možnosť vysporiadať správny orgán druhého stupňa. Na námietky, ktoré neboli vznesené aj v rámci správneho konania preto súd nemôže prihliadať. Krajský súd konštatoval zistený skutkový stav tak ako vyplýva z predloženého spisového materiálu žalovaným. Následne poukázal na to, žalobca v rozklade uviedol, že po vyhlásení verejného obstarávania predložil ponuku len jeden účastník, ktorý splnil podmienky účasti a všetky požiadavky žalobcu. Tým, že uzavrel zmluvu o dielo s úspešným uchádzačom pred uplynutím 14 dňovej lehoty a konal tak v rozpore s ustanovením § 45 ods. 2 zákona, nedošlo k poškodeniu žiadneho účastníka súťaže a zmluvu podpisovali obe zmluvné strany a v dobrej viere. Uchádzač pred uzatvorením zmluvy prehlásil, že nepoužije žiaden revízny postup, čím prejavil súhlasné stanovisko k celému procesu verejného obstarávania. V rozklade žalobca poukázal na okolnosť, že ustanovenie zákona umožňujúce obstarávateľovi uzavrieť zmluvu až po odoslaní výsledku obstarávania všetkým uchádzačom, má za cieľ zachovať možnosť uplatniť proti výsledku verejného obstarávania revízne postupy všetkým uchádzačom. Uzavretie zmluvy o dielo nemalo vplyv

na výsledok verejného obstarávania, keďže výsledok bol oznámený len jednému uchádzačovi. Čo sa týka výšky uloženej pokuty, žalobca uviedol, že jej zaplatením by došlo k navýšeniu výdavkovej časti rozpočtu a záväzkov mesta do takej miery, že by to viedlo k zavedeniu nútenej správy, čím by bolo ohrozené fungovanie mesta. Iné námietky podľa rozsudku krajského súdu, ktorými by sa mal správny orgán možnosť vysporiadať v rámci správneho konania, žalobca nevzniesol. Podľa krajského súdu sa žalovaný s námietkami uvedenými v rozklade vysporiadal.

Krajský súd ďalej uviedol, že podľa ustanovenia § 155d ods. 4 zákona, v konaní a pri výkone kontroly, ktoré začne úrad po 31. decembri 2009 a vzťahuje sa na verejné obstarávanie vyhlásené alebo preukázateľne začaté do 31. decembra 2009, sa postupuje podľa predpisov účinných do 31. decembra 2009. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetné verejné obstarávanie bolo vyhlásené dňom zverejnenia vo Vestníku č. 250 zo dňa 30.12.2008. Súd konštatoval, že správny orgán konal v súlade so zákonom v znení účinnom do 31.12.2009. V nadväznosti na citáciu ustanovenia § 45 ods. 2 zákona krajský súd konštatoval, že v danom prípade bola predložená len jedna ponuka, ktorá bola vyhodnotená ako úspešná. Dňa 26.1.2009 bolo verejným obstarávateľom vypracované podanie, ktorým víťaznému uchádzačovi oznámil výsledok verejného obstarávania. Dátum odoslania, resp. doručenia predmetného oznámenia na tomto dokumente nie je vyznačený. Doklad o doručení oznámenia je potvrdený uchádzačom bez uvedenia dátumu jeho prevzatia. Zo zmluvy o dielo predloženej žalovanému Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja založenej v spise je zrejmé, že predmetná zmluva č. 01/01/2009 bola zmluvnými stranami uzatvorená 27.1.2009. Z uvedeného krajský súd vyvodil, že zmluva o dielo s víťazným uchádzačom bola uzatvorená skôr ako v 14. deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk uchádzačovi.

Krajský súd s poukazom na § 153 zákona konštatoval, že na daný prípad sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní a s poukazom na citáciu ustanovení §§ 32 a 33 Správneho poriadku konštatoval, že v danom prípade súd z obsahu spisu zistil, že žalovaný si zaobstaral potrebné podklady pre rozhodnutie, žalobca mal možnosť sa oboznámiť s priebehom konania, bolo mu umožnené vyjadriť sa k veci a navrhnúť doplnenie dokladov. Túto možnosť žalobca využil, oboznámil sa s podkladmi pre rozhodnutie, porušenie zákona nenamietal, poukazoval len na okolnosti, ktoré viedli k nerešpektovaniu zákonného ustanovenia. Jeho procesné práva neboli porušené.

Krajský súd s poukazom na § 149 ods. 4 zákona konštatoval, že protokol o výkone kontroly bol so žalobcom prerokovaný 18.2.2010. Dňa 25.1.2011 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty podľa § 149 ods. 1 písm. g) zákona. Jednoročná lehota podľa § 149 ods. 4 na začatie konania o uložení pokuty, počítaná odo dňa prerokovania protokolu o kontrole bola dodržaná. Preto krajský súd nepovažoval námietku žalobcu ohľadom preklúzie za dôvodnú.

Následne sa krajský súd vyjadril k samotnému dôvodu uloženia sankcie a k jej výške. Vzhľadom na okolnosť, že pri porušení povinnosti podľa § 45 ods. 2 zákon presne určuje výšku sankcie za jej porušenie (§ 149 ods. 1 písm. g), nie je možnosť moderácie zákonom určenej sadzby pokuty správnym orgánom, nie je možné ani upravovať výšku uloženej sankcie s ohľadom na povahu, závažnosť, spôsob a následky porušenia povinnosti. V danom prípade žalobca uzatvoril zmluvu o dielo s úspešným uchádzačom v hodnote 5 336 594,69 Eur s DPH, pričom 5 % z predmetnej sumy je 266 829,73 Eur. Zákon o verejnom obstarávaní neumožňuje správnemu orgánu akúkoľvek odchýlku od určenej sadzby, ani prihliadať pri jej určení na okolnosti prípadu. Môže tak urobiť len v prípadoch, kde zákon pevne ohraničil len najnižšiu a najvyššiu hranicu sadzby. Správny orgán preto podľa krajského súdu postupoval v súlade so zákonom, keď pokutu uložil vo výške pevne určenej zákonom.

Rozklad žalobcu bol prerokovaný osobitnou komisiou zriadenou na tento účel, čo vyplýva z obsahu spisu. Nepopísanie tohto postupu vo vydanom rozhodnutí nepovažuje súd za vadu, ktorá by spôsobila jeho nezákonnosť s poukazom na § 250i ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutia správneho orgánu v danej veci boli, podľa názoru krajského súdu, vydané na základe dostatočne zisteného stavu, rozhodnutia obsahovali zákonné náležitosti a žalovaný sa vysporiadal s námietkami žalobcu podanými v rámci správneho konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., t. j. z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t. j., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe zrušením rozhodnutia žalovaného a uplatnil náhradu trov konania.

Žalobca v časti I odvolania vyjadril nesúhlas s názorom súdu, že v rozhodnutí správneho orgánu ani v jeho postupe, ktorý predchádzal napadnutému rozhodnutiu nezistil takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Žalobca trval na tom, že boli dôvody na zrušenie rozhodnutia zo všetkých dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 O.s.p.

V časti II odvolania žalobca dôvodil nedostatočným zistením skutkového stavu a z toho vyplývajúcej nepreskúmateľnosti rozhodnutia, ktoré spočíva najmä v tom, že žalovaný neuvádza, na základe čoho určil dátum uzatvorenia zmluvy s úspešným uchádzačom (dňa 27.1.2009), ktorý je v rozpore s dátumom uvedeným vo Vestníku verejného obstarávania.

V časti III odvolania žalobca uviedol, že krajský súd sa nevysporiadal so žalobným dôvodom, podľa ktorého z enunciátu rozhodnutia ani z textu jeho odôvodnenia nevyplýva, na základe akej právnej skutočnosti správny orgán postupoval resp. rozhodol práve podľa zákona o verejnom obstarávaní v znení účinnom do 31.12.2009, zvlášť keď rozhodnutie vydal 18.2.2011. Podľa žalobcu v rozhodnutí absentuje nielenže zákonná slovná citácia príslušného ustanovenia v celom rozhodnutí, ale aj odkaz na príslušný paragraf vo výroku.

V časti IV odvolania poukázal žalobca na to, že ak by sa aj pripustilo, že skutok sa stal, napriek výslovnému určeniu obligatórnej výšky pokuty (5 % zo zmluvnej ceny) v nadväznosti na ods. 3 § 149 zákona o verejnom obstarávaní mal sa žalovaný zaoberať tam uvedenými hľadiskami pre uloženie pokuty, zvlášť ak to žalobca v podanom rozklade žiadal. Žalobca poukázal na čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, a čl. 1 ods. 1 a čl. 50 ods. 6 Ústavy SR a judikatúru NS SR, ktorá smeruje k posudzovaniu výšky sankcie z hľadiska jej proporcionality k dôsledkom skutku, za ktorý bola uložená (rozsudok NS SR 3Sžf/32/2007 z 24.4.2008, 3Sžo/17/2010).

V časti V odvolania žalobca poukázal na zmätočnosť výroku napadnutého rozhodnutia znásobeného rozhodnutím o rozklade, v ktorom bolo spochybnené rozhodujúce znenie zákona, podľa ktorého bola sankcia uložená.

V časti VI žalobca namietol nesprávne použitie intertemporálnych ustanovení zákona a poukázal na to, že právna úprava zákona č. 25/2006 Z.z. v znení účinnom do 14.11.2008 neobsahovala ustanovenie správneho deliktu v § 149 ods. 1 písm. g), tým pádom je sankcia nezákonná resp. nulitná. S poukazom na § 155b ods. 3 zákona a na to, že verejné obstarávanie

začalo skôr, pred dátumom 15.11.2008 (in concreto 12.11.2008), správny orgán mal postupovať podľa § 155b ods. 3 zákona.

V časti VII žalobca opätovne namieta preklúziu správneho deliktu, s poukazom na § 149 ods. 5 zákona v znení účinnom od 1.1.2010, v čase začatia správneho konania.

V časti VIII žalobca namieta, že v rozhodnutí o rozklade absentuje stanovisko rozkladovej komisie.

V časti IX žalobca namietal, že pri začatí správneho konania nebol žalobca náležite procesne poučený, že si v konaní o uloženie pokuty môže zvoliť právneho zástupcu a táto vada mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

V časti X odvolania žalobca poukázal na to, že kontrolou zameranou na dodržiavanie zákona o verejnom obstarávaní neboli zo strany správneho orgánu vytknuté žiadne nedostatky týkajúce sa postupu pri výbere uchádzača, rovnako ako finančná kontrola nevytkla žiadne nedostatky pri čerpaní dotácií a úveru na predmetnú výstavbu. Z týchto dôvodov je uložená sankcia neprimerane prísna .

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „odvolací súd“ alebo „najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu na základe odvolania, ktoré bolo podané subjektom na to oprávneným (§ 201 O.s.p.), v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), ktoré spĺňa náležitosti vyžadované zákonom (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je takýto opravný prostriedok prípustný (§ 250ja ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p.). Najvyšší súd na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie, pretože v tom nevidel rozpor s verejným záujmom, nepovažoval to za potrebné a dokazovanie nevykonával (§ 250ja ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd, ako súd odvolací po preskúmaní napadnutého rozsudku (§ 212 ods. 1 O.s.p.) jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Najvyšší súd preto rozsudok krajského súdu podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p.) rozsudkom zmenil a z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. pre nesprávne právne posúdenie veci zrušil rozhodnutie žalovaného ako celok, pričom rozsudok verejne vyhlásil na mieste a v čase oznámenom na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Najvyšší súd, ako súd odvolací, dospel k záveru, že skutkový stav bol v prejednávanej veci dostatočne zistený. Odvolací súd považuje za nepochybné, že k uzavretiu zmluvy došlo skôr, ako 14. deň od oznámenia výsledku verejného obstarávania jedinému uchádzačovi, a súčasne aj úspešnému uchádzačovi.

V danom prípade odvolací súd považuje za rozhodujúcu právnu otázku, či zo znenia § 149 ods. 1 písm. g) zákona v znení platnom a účinnom k 31.12.2009 vyplýva, že sa vzťahuje aj na prejednávaný prípad.

Podľa § 149 zákona, ktorý má názor „Správne delikty“

(1) Úrad uloží verejnému obstarávateľovi a obstarávateľovi pokutu vo výške

a) 5% zmluvnej ceny, ak sa vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu podľa tohto zákona, alebo ak uzavrel zmluvu rokovacím konaním so zverejnením, alebo rokovacím konaním bez zverejnenia bez splnenia podmienok na ich použitie,

b) 5% zmluvnej ceny, ak nedodrжал zverejnené kritériá na vyhodnotenie ponúk,

c) 5% súčtu zmluvných cien, ak rozdelil predmet zákazky s cieľom vyhnúť sa použitiu postupu pri zadávaní nadlimitnej zákazky a pri zadávaní podlimitnej zákazky,

d) 15 000 EUR, ak nezverejnil oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania alebo oznámenie použité ako výzva na súťaž pri zadávaní nadlimitnej zákazky,

e) 15 000 EUR, ak uzavrel rámcovú dohodu rokovacím konaním bez zverejnenia,

f) do 15 000 EUR, ak nesplnil povinnosť uloženú rozhodnutím úradu,

g) 5% zmluvnej ceny, ak pri uzavretí zmluvy alebo rámcovej dohody nedodrжал podmienky ustanovené v § 45 ods. 2 až 7.

Podľa § 45 zákona č. 25/2006 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2009, verejný obstarávateľ a obstarávateľ uzavrie zmluvu alebo rámcovú dohodu v lehote viazanosti ponúk (ods. 1 veta prvá). Verejný obstarávateľ a obstarávateľ môže uzavrieť zmluvu alebo rámcovú dohodu s úspešným uchádzačom alebo uchádzačmi najskôr štrnásť deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk všetkým uchádzačom, ktorých ponuky boli vyhodnocované, ak nebola doručená žiadosť o nápravu alebo ak žiadosť o nápravu bola doručená po uplynutí lehoty podľa § 136 ods. 3.

Podľa názoru odvolacieho súdu, ak je pre uloženie sankcie podľa § 149 ods. 1 písm. g) skutkovou podmienkou porušenie povinností podľa § 45 ods. 2 zákona, je potrebné skúmať, či boli naplnené všetky skutkové znaky nesplnenia povinnosti podľa uvedeného ustanovenia zákona.

Odvolací súd nepovažuje za sporné, že jediný súťažiteľ zaujal postoj, že revízne postupy nebude uplatňovať (v konečnom dôsledku sa taký postup ani reálne nedá očakávať). Iní účastníci verejnej súťaže v predmetnej veci neboli.

Zmyslom odkladnej lehoty 14 dní v § 45 ods. 2 je, aby všetky taxatívne vymedzené subjekty mohli reálne uplatniť návrh na revízne postupy stanovené zákonom potom, ako im je oznámený výsledok vyhodnotenia ponúk, ktorý im musí byť oznámený. Predmetné ustanovenie chráni iné (neúspešné) subjekty, ktorých ponuky boli vyhodnocované. Z rozhodnutia žalovaného nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by bola dôvodom pre záver, že okrem úspešného a jediného uchádzača bol dôvod oznamovať výsledok vyhodnotenia ponúk aj iným t.j. viacerým, v zmysle zákona „všetkým“ uchádzačom. Skutková podstata porušenia zákona podľa § 149ods. 1 písm. g) v danom prípade jednoznačne stanovuje, že porušenia podmienok § 45 ods. 2 zákona sa obstarávateľ môže dopustiť len vtedy, ak uzavrie zmluvu skôr ako uplynie zákonom stanovená lehota od doručenia oznámenia všetkým uchádzačom.

Odvolací súd vyjadruje právny názor, že taký výklad zákona, ktorým by sa odkladná lehota na uzavretie zmluvy podľa § 45 ods. 2 zákona vzťahovala aj na prípad uzavretia zmluvy s jediným a zároveň úspešným uchádzačom, je v rozpore s jeho zmyslom a účelom. Odvolací súd pritom poukazuje na ustanovenie § 45 ods. 1 zákona, veta prvá, ktorá všeobecne kladie obstarávateľovi len podmienku uzavretia zmluvy v lehote viazanosti ponúk. V § 45 ods. 2 zákona je potom špeciálne stanovená odkladná lehota na uzavretie zmluvy pre prípad účasti viacerých uchádzačov, ktorých ponuky boli vyhodnocované. Pri účasti jediného a úspešne vyhodnoteného uchádzača je aplikácia odkladnej lehoty podľa ustanovenia § 45 ods. 2 zákona z povahy veci vylúčená, preto sa obstarávateľ ani nemôže dopustiť správneho deliktu podľa § 149 ods.1 písm. g) zákona z tohto dôvodu.

Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ by zákonodarca mal úmysel uplatniť odkladnú lehota aj na uzavretie zmluvy s jediným a úspešným uchádzačom a nedodržanie tejto podmienky aj sankcionovať, formulácia ustanovenia § 45 ods. 2 by to mala výslovne

a jednoznačne vyjadriť, a následne v § 149 ods. 1 písm. g) uvedená sankcia by mala reflektovať rozdielnu mieru závažnosti sankcionovaného konania.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. vety prvej zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu ako celok, t.j. zrušil rozhodnutie o rozklade aj prvostupňové rozhodnutie (§ 250j ods.3 O.s.p.). V ďalšom konaní je správny orgán viazaný právnym názorom súdu podľa § 250ja ods. 4 O.s.p.

Pre úplnosť preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, ktorý obmedzil medze prieskumu zákonnosti rozhodnutia len na dôvody, ktoré žalobca uviedol v žalobe v nadväznosti na obsah a dôvody rozkladu v správnom konaní. V správnom konaní o odvolaní a rozklade podľa § 59 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa § 61ods. 3 Správneho poriadku sa ustanovenia o odvolacom konaní primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade. Orgán rozhodujúci o rozklade sa preto nemal obmedziť len na dôvody rozkladu, ale zaoberať sa vecou zo všetkých hľadísk, vrátane naplnenia skutkových znakov a právnej kvalifikácie prejednávaného správneho deliktu. Povinnosťou krajského súdu potom bolo zaoberať sa všetkým dôvodmi žaloby za hľadiska, či orgán rozhodujúci o rozklade náležite vec preskúmal v súlade s § 59 ods. 1 Správneho poriadku.

Odvolací súd považuje dôvody odvolania proti rozsudku krajského súdu za dôvodné, pokiaľ žalobca poukázal na nedostatočné zdôvodnenie výšky uloženej sankcie s poukazom aj na citovanú judikatúru NS SR, a tiež na nedostatočné zdôvodnenie aplikácie prechodných ustanovení zákona vo vzťahu ku kvalifikácii správneho deliktu, za ktorý bola sankcia uložená až po ukončení verejného obstarávania, v samostatnom konaní začatom 25.1.2011, po vykonanej kontrole.

Osobitne odvolací súd poukazuje na to, že ani zákonná dikcia § 149 ods. 1 písm. g), ktorá ustanovila sankciu v rigoróznnej výške 5 % zo zmluvnej ceny, nedáva podklad pre záver, že správny orgán a najmä súd nemôže posudzovať výšku sankcie vo vzájomnej súvislosti aj s § 149 ods. 3 zákona a prihliadať na povahu, závažnosť, spôsob a následky porušenia povinnosti. Ide pritom o požiadavku prísnej individualizácie sankcie. Právna istota a spravodlivosť, ako princípy materiálneho právneho štátu nepripúšťajú v individuálnych prípadoch aplikovanie sankcií, ktoré sú zjavne neproporcionálne a neprimerané povahe skutku

a jeho dôsledkom, a to ani v prípade, ak zákonodarca sankciu vyjadril takou výlučnou úpravou. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie zákonov musí byť v súlade s ústavou, v danom prípade s jej čl. 1 ods. 1 (Pozri uznesenie III.ÚS 247/07, rozsudok NS SR 4Sžo/72/2010, 3Sžf/32/2007). Odvolací súd nemohol nechať uvedené závažné dôvody odvolania bez reakcie a to bez ohľadu na skutočnosť, že odvolací súd zrušil rozhodnutia žalovaného z iného právneho dôvodu, t.j. z dôvodu, že žalobca sa podľa právneho názoru odvolacieho súdu nedopustil konania, ktoré naplňa znaky správneho deliktu.

Vzhľadom však na to, že ďalšie odvolacie dôvody smerovali predovšetkým k tomu, aby sa vecou odvolací súd vôbec zaoberal, ale na právne posúdenie veci odvolacím súdom vzhľadom na už vyššie uvedené nemali podstatný význam, z dôvodu procesnej ekonomiky sa nimi už odvolací súd jednotlivu nepovažuje za potrebné zaoberať.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. žalobcovi patrí náhrada trov konania, ktorá pozostáva:

- zo zaplatených súdnych poplatkov 2 x 66 Eur, spolu 132 Eur,
- z náhrady trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z.- 123,50 Eur za úkon v roku 2011 a 127,16 Eur za úkon v roku 2012,
- počet úkonov v roku 2011 – 2 x 123,50 Eur
- počet úkonov v roku 2012 – 3 x 127,16 Eur
- spolu trovy právneho zastúpenia 628,48 Eur (za 5 úkonov) + režijný paušál 37,71 Eur + 20 % DPH – 133,24 Eur zo základu 666,19 Eur,
- celkom za právne zastúpenie 799,43 Eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2013

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková